

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/59/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116226721
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1116226721.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: MH Invest II, s. r. o., Trnavská cesta 100, 821 01 Bratislava, IČO: 50 021 150, zastúpený: PISAK & PARTNERS, s. r. o., Gercenova 6B, 851 01 Bratislava, IČO: 36 862 827 proti žalovanému: N.. I. W., nar. XX.XX.XXXX, B. XX, XXX XX X., zastúpený: JUDr. Bohumír Bláha, advokát, Hurbanovo nám. 5, 811 03 Bratislava, IČO: 51 038 595, v konaní o zaplatenie 2.156,28 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 26Cb/190/2016 - 214 zo dňa 23.09.2020 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 26Cb/190/2016 - 214 zo dňa 23.09.2020 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2.156,28 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.156,28 EUR od 01. 12. 2016 do zaplatenia v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súdny úradník samostatným uznesením.

2. V odôvodnení súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 2.156,28 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5% z dlžnej sumy od 01. 12. 2016 do zaplatenia. Žalobca je právnym nástupcom spoločnosti MH Invest, s. r. o., ktorá bola právnym nástupcom spoločnosti MH Development s. r. o. Dňa 04. 01. 2016 bola uzatvorená Zmluva o predaji časti podniku medzi žalobcom a spoločnosťou MH Invest, s. r. o., na základe ktorej došlo k predaju časti podniku vrátane agendy zaniknutej spoločnosti MH Development s. r. o. V čase predaja časti podniku prebiehali v spoločnosti MH Invest, s. r. o. viaceré kontroly použitých postupov zadávania zákaziek v spoločnosti MH Development s. r. o. podľa zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní zo strany Úradu pre verejné obstarávanie SR, ktorých účastníkom sa v dôsledku zlúčenia a následného predaja časti podniku stal aj žalobca v pozícii kontrolovaného. Výsledkom kontroly bolo vydanie rozhodnutia Úradu pre verejné obstarávanie SR, č. záznamu 104460/2016 zo dňa 03. 08. 2016, právoplatné dňa 23. 08. 2016, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 2.156,28 EUR za porušenie zákona o verejnom obstarávaní v znení účinnom 29.06.2013. Za riadne dodržiavanie postupov a princípov verejného obstarávania zodpovedal žalovaný, ako jediný konateľ spoločnosti MH Development s. r. o., ktorý svojím podpisom Zmluvy o zabezpečení údržbárskych, záhradníckych a upratovacích prác č. 181/ Z zo dňa 10. 07. 2013 potvrdil správnosť priebehu postupu verejného obstarávania. Uložená pokuta bola žalobcom riadne a včas uhradená. V dôsledku uloženia pokuty z dôvodu porušenia povinností žalovaného ako štatutára, ktorý nekonal s odbornou starostlivosťou v súlade so záujmami spoločnosti a jediného spoločníka, vznikla žalobcovi škoda, ktorej uhradenie si žalobou uplatňuje.

3. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním a aplikáciou ustanovenia § 135a) ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Z predloženého rozhodnutia

Úradu pre verejné obstarávanie zo dňa 03. 08. 2016 a z následnej úhrady uloženej pokuty mal preukázaný vznik škody vo výške žalovanej istiny na strane žalobcu. Podľa súdu prvej inštancie z rozhodnutia úradu vyplýva, že pokuta bola uložená za to, že pri zadávaní zákazky na poskytnutie služby na predmet "Zabezpečenie údržbárskych, záhradníckych a upratovacích prác na základe mesačného paušálu" sa účastník vyhol povinnosti uzavrieť zmluvu podľa zákona o verejnom obstarávaní. Z predložených listín mal súd preukázané, že predmetnú zmluvu za spoločnosť MH Development, s. r. o. ako objednávateľa podpisoval žalovaný, pričom táto skutočnosť medzi stranami nebola sporná. Spornou medzi stranami zostala otázka konania žalovaného s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti. V tejto súvislosti žalovaný argumentoval časovou tiesňou, v ktorej sa spoločnosť MH Development s. r. o. ocitla, a teda konaním v dobrej viere v snahe predchádzať škodám, ktoré spoločnosti hrozili v súvislosti s porušením povinností vyplývajúcich z nájomnej zmluvy so spoločnosťou KIA Motors Slovakia s. r. o. Žalobca zase v tejto súvislosti poukázal na odôvodnenie rozhodnutia Úradu pre verejné obstarávanie zo dňa 03. 08. 2016, v ktorom sa uvádza, že v konaní neboli preukázané mimoriadne udalosti, ktoré obstarávateľ nemohol predvídať a na zamedzenie šírenia ktorých nie je k dispozícii dostatočný časový priestor. Súd sa priklonil k názoru žalobcu, že medzi uzatvorením nájomnej zmluvy so spoločnosťou KIA Motors Slovakia s. r. o. dňa 27. 03. 2013 a zadávaním predmetnej zákazky na zabezpečenie plnenia povinností z nájomnej zmluvy uplynulo isté časové obdobie, v ktorom žalovaný nekonal, napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že bude potrebné zabezpečiť plnenie povinností z predmetnej nájomnej zmluvy.

4. Súd prvej inštancie mal za to, že predloženými listinnými dôkazmi žalobca preukázal existenciu škody, jej výšku, aj príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a konaním žalovaného. Naopak, žalovanému sa nepodarilo preukázať, že konal s odbornou starostlivosťou podľa § 135a Obchodného zákonníka, pretože nepreukázal reálnu hrozbu vzniku škody spoločnosti MH Development s. r. o. v súvislosti s prípadným omeškaním s plnením povinností, a tiež nepreukázal časovú tieseň ani iné okolnosti, ktoré odôvodňovali postup v rozpore s ustanoveniami zákona o verejnom obstarávaní, keď použil postup pre zadávanie zákaziek s nízkymi hodnotami namiesto použitia postupu zadávania podprahových zákaziek. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že žalovaný nekonal s odbornou starostlivosťou a je povinný žalobcovi nahradiť škodu, ktorú tak spôsobil. Žalobný návrh vyhodnotil súd ako dôvodný, a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a to z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel vykonaným dokazovaním k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Uviedol, že so spôsobom uplatňovania náhrady škody na základe „neobmedzenej zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie“ nie je možné súhlasiť. Konateľ spoločnosti zodpovedá za škodu v zmysle ustanovenia § 135a Obchodného zákonníka (ObZ) len vtedy, ak nevykonával svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti... a podľa § 135a ods. 3 ObZ konateľ nezodpovedá za škodu ak preukáže, že postupoval pri výkone svojej pôsobnosti s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti.

6. Žalovaný poukázal na to, že uzavrel zmluvu o zabezpečení údržbárskych, záhradných a upratovacích prác podľa ustanovenia § 536 a nasl. Obchodného zákonníka s dodávateľom INSO consulting s.r.o. (podpísaná stranami 10.7.2013) v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti a s odbornou starostlivosťou. Uviedol, že v čase uzavretia tejto zmluvy spoločnosť MH Development, s.r.o. reálne hrozila podstatne väčšia škoda, než je suma uloženej pokuty žalobcovi uvedená v rozhodnutí Úradu pre verejné obstarávanie. Nebezpečenstvo zodpovednosti za škodu vyplývalo z možnosti porušenia povinností zo strany obchodnej spoločnosti MH Development s.r.o., ktoré vyplývali z nájomnej zmluvy uzavretej so spoločnosťou KIA Motors Slovakia s.r.o. IČO 35 876 832, zápis v Obchodnom registri Okresného súdu v Žiline, oddiel Sro, vložka č. 15074/L. Obchodná spoločnosť MH Development s.r.o. bola v čase uzatvárania zmluvy s INSO consulting s.r.o. povinná plniť povinnosti z nájomnej zmluvy uzatvorenej medzi MH Development s.r.o., ako prenajímateľom a KIA Motors Slovakia s.r.o., ako nájomcom (deň podpísania obomi stranami 25.3.2013, resp. 27.3.2013) na poskytovanie služieb týkajúcich sa obytného súboru, ktoré sú špecifikované v prevádzkovom poriadku, udržiavať obytný súbor v súlade s prevádzkovým poriadkom po celý čas nájmu (čl. 6. nájomnej zmluvy) a na zabezpečenie opravy akýchkoľvek závad na obytnom súbore (čl. 4.15 nájomnej zmluvy) podľa lehôt uvedených v čl. II osobitnej časti prevádzkového poriadku, ktorý tvorí prílohu č. 1 k nájomnej zmluve a to pri následku nezaplatenia nájmu zo strany nájomcu, jej časti i pri práve nájomcu uplatňovať náhradu

škody, spôsobenej neposkytnutím služieb zo strany MH Development s.r.o. (pri dohodnutej výške nájmu 800.000 Eur).

7. Žalovaný uviedol, že pri obstarávaní zákazky na poskytnutie služieb postupom, ktorý mal byť podľa zistenia Úradu pre verejné obstarávanie v danom prípade použitý, by sa MH Development s.r.o. dostal do omeškania s plnením svojich povinností, ako mu vyplývali z nájomnej zmluvy. Žalovaný bol v mimoriadnej časovej tiesni podľa lehôt potrebných na uskutočnenie súťaže podľa zákona o verejnom obstarávaní. Nemohol v čase zabezpečovania služieb na plnenie z nájomnej zmluvy uzatvárať zmluvy s tretími osobami na poskytnutie služieb, ktorými by zaviazal MH Development s.r.o. i na čas, v ktorom by mohlo podľa úloh vlády a od 1. 7. 2013 už zverejnenej výzvy na podanie návrhov na uzatvorenie kúpnej zmluvy dôjsť k odpredaju jej majetku, vrátane obytného súboru. Žalovaný tvrdí, že so všetkými rozhodnutiami a materiálom vlády Slovenskej republiky súvisiacim s obytným súborom a úlohami, ktoré z nich vyplynuli sa oboznámil, boli pre neho určujúce z hľadiska plnenia povinností MH Development s.r.o. Taktiež pred prijatím rozhodnutia o uzavretí zmluvy s dodávateľom služieb podľa zmluvy o zabezpečení údržbárskych, záhradníckych a upratovacích prác s INSO consulting s.r.o. zvažoval i iné možnosti ako plniť povinnosti zo strany prenajímateľa, vyplývajúce z nájomnej zmluvy a prevádzkového poriadku a podľa daných možností, v snahe zabrániť možným škodám z neplnenia povinností prenajímateľa podľa nájomnej zmluvy zabezpečil tieto služby za použitia postupu pre zadávanie zákaziek s nízkymi hodnotami podľa § 102 zákona o verejnom obstarávaní. Z rozhodnutia Úradu pre verejné obstarávanie vyplýva, že v dokumentácii predloženej úradu sa nachádza písomný materiál preukazujúci, že dodávateľ služieb bol vybraný na základe špecifikovaného prieskumu trhu, ktorý splnil kritérium ponúknuť najnižšiu cenu (37.980,- Eur), pri mesačnom paušále 6.330,- Eur. Žalovaný tvrdí, že formu uzavretia zmluvy na základe mesačného paušálu, spĺňajúcu metódu postupu zadávania zákaziek s nízkymi hodnotami vybral v záujme predchádzaniu škodám, ktoré by reálne vznikli ak by prenajímateľ nezabezpečil plnenie povinností podľa nájomnej zmluvy, preto že zaručovala okamžité pokračovanie vo všetkých tých povinnostiach prenajímateľa, na ktoré sa MH Development s.r.o. zaviazal a ktoré mu vyplývali z prevádzkového poriadku. Navyše podľa zmluvy uzavretej za MH Development s.r.o. žalovaným s INSO consulting s.r.o. platil viac ako tri krát nižší mesačný paušál ako za zabezpečenie prác podľa zmluvy s Cofely a.s. (mesačný paušál 22.500 Eur).

8. Poukázal na to, že žalobca po tom, ako pozná výsledky kontroly úradu konštatuje a dáva to na vedomie i úradu ako stanovisko k jeho zisteniu, že hodnotí postup žalovaného pri zadávaní zákaziek ako objednávku z dôvodu zabráneniu vzniku škody, vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 17.3.2016, tvrdí to na základe plného poznania veci, ale hlavne taký postup hodnotí ako postup, ktorý je v záujme spoločnosti a vykonaný so starostlivosťou zameranou na predchádzanie škodám. Toto vyjadrenie zasielala obchodná spoločnosť MH Development s.r.o. v čase, keď žalovaný v tejto spoločnosti už takmer dva roky nepracoval a nepôsobil ako konateľ a teda nemal na také vyjadrenie žiaden vplyv. Úplne v protiklade s týmto stanoviskom žalobca v žalobe zo dňa 19.12.2016 tvrdí, že žalovaný uzavretím zmluvy škodu spôsobil a už nie, že jej zabránil a poprel tým svoje vlastné argumenty pre zdôvodnenie, že uzavretie zmluvy bolo na zabránenie škôd.

9. Podľa názoru žalovaného žalobca nepreukázal, že by žalovaný nevykonával svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti, nepreukázal, že by nekonal v dobrej viere. Napriek tomu súd prvej inštancie nesprávne dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie, ako súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný preto navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žaloba sa zamietá.

10. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný písomným podaním zo dňa 15.12.2020. Uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v odvolaní v zásade iba zhrnul jeho doterajšie vyjadrenia a neuviedol žiadne nové skutkové ani právne tvrdenia, na ktoré by bolo potrebné zo strany žalobcu osobitne reagovať, poukazuje žalobca na svoje doterajšie vyjadrenia vykonané v prvostupňovom konaní, ktoré jednoznačne vyvracajú názory žalovaného prezentované v doterajšom konaní ako aj v samotnom odvolaní. Úplne zásadným v tomto konaní je preukázanie: zodpovednosti žalovaného za škodu, a konania žalovaného v rozpore s § 135a ObZ, čo podľa názoru žalobcu bolo jasne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané ako to vyplýva z priebehu doterajšieho konania ako aj dostatočne odôvodneného rozsudku. Súd sa vo svojom odôvodnení riadne vysporiadal so všetkými právne a skutkovo relevantnými otázkami súvisiacimi s predmetom sporu, a zaoberal sa dokonca aj tými, ktoré namietá žalovaný vo svojom odvolaní. Súd sa vysporiadal so všetkými podstatnými a rozhodujúcimi

otázkami potrebnými pre svoje rozhodnutie, t.j. predovšetkým s otázkou namietanej časovej tiesne (ktorú považoval za nepreukázanú), s otázkou údajného predchádzania škodám a ich hrozbe (ktorú nepovažoval za reálnu), ako aj s otázkou konania žalobcu v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní (ktoré mal za preukázané). Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku vzhľadom aj na jednoznačnosť žalobcovho nároku dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, t.j. dal stranám odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne zodpovedá všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Poukázal na to, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka (strany) konania na spravodlivý proces a teda nebolo porušené právo žalovaného domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na súde.

11. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností žalovaný navrhuje odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.09.2020 č. 26Cb/190/2016 - 214 zamietnuť a v súlade s ust. § 387 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť, nakoľko je vo výroku vecne správny a zaviazat' žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania, vrátane právneho zastúpenia.

12. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal vec podľa § 380 ods. 1 bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania a po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a dôvodmi odvolania žalovaného dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

14. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

15. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Podľa § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej spoločníkov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

17. Podľa § 135a ods. 2 Obchodného zákonníka konatelia, ktorí porušili svoje povinnosti pri výkone svojej pôsobnosti, sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť škodu, ktorú tým spoločnosti spôsobili. Najmä sú povinní nahradiť škodu, ktorá spoločnosti vznikla tým, že

- a) poskytli plnenie spoločníkom v rozpore s týmto zákonom,
- b) nadobudli majetok v rozpore s § 59a.

18. Podľa § 135a ods. 3 Obchodného zákonníka konateľ nezodpovedá za škodu, ak preukáže, že postupoval pri výkone svojej pôsobnosti s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti. Konatelia nezodpovedajú za škodu spôsobenú spoločnosti konaním, ktorým vykonávali uznesenie valného zhromaždenia; to neplatí, ak je uznesenie valného zhromaždenia v rozpore s právnymi predpismi, spoločenskou zmluvou alebo stanovami alebo ak ide o povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Ak má spoločnosť zriadenú dozornú radu, konateľov nezbavuje zodpovednosti, ak ich konanie dozorná rada schválila.

19. Z citovaných ustanovení Obchodného zákonníka vyplýva, že konatelia sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť štatutárneho orgánu s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Konatelia teda majú konať odborne a lojálne voči spoločnosti a jej spoločníkom. Odbornosť sa vzťahuje na schopnosť rozhodovania so znalosťou veci, v celej zložitosti problematiky podnikania spoločnosti. Pojem "odborná starostlivosť konateľov" možno s poukazom na právnu teóriu vyložiť ako výkon funkcie konateľa na informovanom základe, po dôkladnom zvážení predpokladaných eventualít postupu a následkov zvoleného postupu a v súlade s vlastnými všeobecnými znalosťami a skúsenosťami (zásada profesionality), pri ktorom konateľ prihliada pri výkone svojej funkcie a zabezpečovaní činnosti na záujmy spoločnosti a jej spoločníkov a nepresadzuje svoje záujmy na úkor záujmov spoločnosti (zásada lojality), (Ovečková, O. a kol.: Obchodný zákonník <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Veľký komentár. I. zväzok. Bratislava: Wolters Kluwer, 2017, str. 969). Pojem odbornej starostlivosti konateľov pritom zahŕňa aj povinnosť konateľov „dodržiavať bežný štandard obchodnej opatrnosti a minimalizácie rizika" (Đuračinská, J.: Povinnosť starostlivosti riadneho hospodára alebo povinnosť odbornej starostlivosti z hľadiska právnej komparatistiky. In: Dny práva 2012. Brno: Masarykova univerzita, 2013, s. 1973, ISBN 978-80-210-6319-8). Podľa právnej teórie je „úroveň profesionála v oblasti riadenia korporácie moderovaná smerom ku kompetentnému výkonu funkcie, tzn. na úroveň riadneho starostlivého hospodára" (Jablonka, B.: Odborná starostlivosť z pohľadu povinnosti štatutára pri výkone funkcie. In: Zborník medzinárodnej vedeckej konferencie Bratislavské právnické fórum 2016. Bratislava. Univerzita Komenského v Bratislave, právnická fakulta, 2016. s. 17, ako aj podľa Patakyová, M. a kol. Obchodný zákonník <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Komentár. 4. vydanie. Bratislava: C.H.Beck, 2013, s. 790). Podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Obo/186/2007 <aspi://module='JUD'&link='JUD3989013SK'&ucin-k-dni='30.12.9999'>: „Aj keď pojem odbornej starostlivosti zákon nedefinuje, je zrejmé, že povinnosťou konateľa je prihliadať pri výkone svojej funkcie na záujmy spoločnosti a jej spoločníkov, pričom nemôže presadzovať svoje záujmy na úkor záujmov spoločnosti".

20. Ak konateľ spôsobí škodu pri výkone svojej pôsobnosti, či už porušením záväzku alebo porušením povinnosti podľa Obchodného zákonníka, je povinný nahradiť spôsobenú škodu, a to za podmienok upravených v § 373a a nasl. Obchodného zákonníka. Pre vznik zodpovednosti konateľov za škodu musia byť splnené nasledovné predpoklady: a/ vznik škody, b/ porušenie povinnosti pri výkone funkcie konateľa, najmä porušenie povinnosti vykonávať funkciu s odbornou starostlivosťou - povinnosti konateľa sú určené jednak v zákone, v spoločenskej zmluve, v zmluve o výkone funkcie s tým, že porušenia povinnosti sa môžu konatelia dopustiť tak úmyselným ako i nedbanlivostným konaním, resp. nekonaním, hoci boli povinní konať. Porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou pri výkone funkcie konateľa sa podľa zákona predpokladá a nie je potrebné ho preukazovať, c/ príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody - konateľ zodpovedá za škodu, len ak bola zistená príčinná súvislosť medzi jeho konaním alebo nekonaním pri výkone funkcie s odbornou starostlivosťou a vzniknutou škodou.

21. Zodpovednosť konateľa za škodu je založená na princípe objektívnej zodpovednosti a konateľ bude zodpovedať za spôsobenú škodu bez ohľadu na to, či ju spôsobil zavineným konaním alebo nie. Zodpovednosť za škodu sa môže konateľ zbaviť preukázaním liberačných dôvodov uvedených v ust. § 135a ods. 3 Obchodného zákonníka. Konateľ nebude zodpovedať za škodu, ak preukáže, že postupoval pri výkone funkcie s odbornou starostlivosťou (v takomto prípade nedôjde k porušeniu povinnosti, a teda naplneniu predpokladu vzniku povinnosti k náhrade škody) a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti. Obidve tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne.

22. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa domáhal proti žalovanému nároku na náhradu škody podľa § 135a Obchodného zákonníka, keďže podľa názoru žalobcu nesie žalovaný neobmedzenú osobnú zodpovednosť za škodu spôsobenú pri riadení spoločnosti. Škodu predstavuje pokuta uložená

Úradom pre verejné obstarávanie SR vo výške 2.156,28 EUR. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel, keď mal z predloženého rozhodnutia Úradu pre verejné obstarávanie zo dňa 03. 08. 2016 a z následnej úhrady uloženej pokuty preukázaný vznik škody vo výške žalovanej istiny na strane žalobcu. Podľa súdu prvej inštancie z rozhodnutia úradu vyplýva, že pokuta bola uložená za to, že pri zadávaní zákazky na poskytnutie služby na predmet „Zabezpečenie údržbárskych, záhradníckych a upratovacích prác na základe mesačného paušálu" sa účastník vyhol povinnosti uzavrieť zmluvu podľa zákona o verejnom obstarávaní, pričom túto zmluvu podpísal žalovaný ako konateľ.

23. Odvolací súd je toho názoru, že zo súdom zisteného skutkového stavu na základe vykonaného dokazovania nie je možné urobiť jednoznačný záver, že došlo k splneniu predpokladov pre priznanie nároku žalobcu na náhradu škody s poukazom na ust. § 135a a nasl. Obchodného zákonníka, resp. súd prvej inštancie takýto záver presvedčivo a v súlade s § 220 ods. 2 CSP neodôvodnil a napadnutý rozsudok je preto nepreskúmateľný. Z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, prečo súd neuveril dôkazom označených a predložených žalovaným, ktorými preukazoval, že postupoval pri výkone funkcie konateľa s odbornou starostlivosťou. Nie je preto možné konštatovať, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno o tom, že konal s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti pri podpisovaní Zmluvy o zabezpečení údržbárskych, záhradných a upratovacích prác s dodávateľom INSO consulting s.r.o. dňa 10.7.2013 (ďalej iba predmetná zmluva). Súd prvej inštancie riadne a presvedčivo nevyhodnotil obranu žalovaného spočívajúcu v tvrdení, že v čase uzavretia predmetnej zmluvy bránil záujmy právneho predchodcu žalobcu, ktorému reálne hrozila väčšia škoda, než je suma uloženej pokuty. Nezaoberal sa okolnosťami, na základe ktorých žalovaný uzatvoril predmetnú zmluvu, t.j. či hrozila škoda žalobcovi z možnosti porušenia povinnosti zo strany právneho predchodcu žalobcu, ktoré vyplývali z nájomnej zmluvy uzavretej so spoločnosťou KIA MOTORS Slovakia s.r.o. Žalovaný pritom už v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 29.5.2017 predložil ako listinné dôkazy na svoje tvrdenia nájomnú zmluvu z 27.3.2013, materiály k uzneseniam vlády SR č. 94 z 1.2.2006, č. 802 zo 14.12.2011, č. 168 z 10.4.2013 a zverejnenie zámeru o predaji majetku z 1.7.2016. Súd prvej inštancie bez vyhodnotenia týchto dôkazov iba v odseku 12 napadnutého rozsudku uviedol, že sa priklonil k názoru žalobcu, že medzi uzatvorením nájomnej zmluvy so spoločnosťou KIA Motors Slovakia s. r. o. dňa 27. 03. 2013 a zadávaním predmetnej zákazky na zabezpečenie plnenia povinnosti z nájomnej zmluvy uplynulo isté časové obdobie, v ktorom žalovaný nekonal, napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že bude potrebné zabezpečiť plnenie povinností z predmetnej nájomnej zmluvy, čím mal súd za preukázané, že žalovaný nepreukázal časovú tieseň.

24. V súvislosti s konaním s odbornou starostlivosťou je potrebné poukázať na skutočnosť, že konateľ zodpovedá za porušenie povinnosti, avšak nenesie zodpovednosť za rozhodnutie, ktoré je chybné. Vecná správnosť rozhodnutia súvisí s podnikateľským rizikom a v zásade nie so zodpovednosťou za škodu, pričom správnosť rozhodnutia závisí vždy od konkrétnych okolností prípadu. Určenie hranice medzi nesprávnym rozhodnutím (za predpokladu dodržania odbornej starostlivosti a záujmov spoločnosti), pri ktorom konateľ nezodpovedá za škodu a porušením povinností, ktoré zakladá vznik zodpovednosti konateľa za škodu je v praxi problematické a bude záležať od posúdenia konkrétnych okolností. Dôkazné bremeno v súdnom konaní bude na konateľovi (Patakyová, M. a kol. Obchodný zákonník. Komentár. 5. vydanie, Bratislava, C.H.BECK, s. 597).

25. Odvolací súd poukazuje aj na judikatúru, konkrétne Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/106/2020 z 19. 05. 2022 (R 35/202), podľa ktorého:

I. Požiadavka konať s odbornou starostlivosťou pri výkone funkcie konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným podľa § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='513/1991 Zb. %2523P135a'&ucin-k-dni='30.12.9999'> je splnená, ak konateľ vykonáva túto funkciu s potrebnými znalosťami, teda informovane a pri konkrétnom rozhodovaní vynaloží primerané úsilie na využitie všetkých rozumne dostupných informačných zdrojov a na ich základe starostlivo zvaží možné výhody/nevýhody (rozpoznateľné riziká s cieľom ich minimalizovať) existujúcich možností konateľského rozhodnutia v prospech spoločnosti. Splnenie povinnosti konať informovane je nevyhnutné posudzovať z pohľadu ex ante, t.j. s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré mu boli, mohli alebo mali byť známe v okamihu, v ktorom rozhodnutie konateľ vykonal.

II. Konateľ objektívne (bez ohľadu na zavinenie) zodpovedá za riadny výkon funkcie s odbornou starostlivosťou a nie za výsledok svojej činnosti. Ak konateľ preukáže, že pri výkone svojej pôsobnosti postupoval s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti, nie je možné

vyvodzovať jeho zodpovednosť za škodu ani v prípade, keby následky dotknutej činnosti boli pre spoločnosť negatívne alebo ak by sa jej očakávaný výsledok nedostavil.

III. Zodpovednosť konateľa za škodu je vylúčená, ak pri podnikateľskom rozhodovaní mohol mať rozumne za to, že na základe náležitých informácií koná v prospech spoločnosti.

26. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že súd prvej inštancie sa riadne nevysporiadal s obranou a listinnými dôkazmi žalovaného a bez zohľadnenia, že konateľ zodpovedá za riadny výkon funkcie s odbornou starostlivosťou, ale nie za výsledok činnosti, dospel k nesprávnemu predčasnému záveru (bez riadneho odôvodnenia) o zodpovednosti žalovaného ako konateľa právneho predchodcu žalobcu za uloženie pokutu. Súd prvej inštancie taktiež nezaujal žiadne stanovisko k správaniu žalobcu, ktorý vo svojom stanovisku zaslanom Úradu pre verejné obstarávanie ako vyjadrenie k Protokolu o výsledku kontroly zo dňa 17.3.2016 hodnotil postup žalovaného pri zadávaní zákaziek ako objednávku z dôvodu zabránenia vzniku škody t.j. v záujme spoločnosti, čo je v protiklade s jeho tvrdeniami v podanej žalobe a s ktorými sa súd prvej inštancie stotožnil.

27. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 391 CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie náležitým spôsobom svoje rozhodnutie neodôvodnil tak, aby dalo odpoveď na všetky podstatné otázky súvisiace s predmetom sporu, preto bolo potrebné ho z uvedených dôvodov považovať v okolnostiach rozhodovaného sporu za nepreskúmateľné do takej miery, že došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu vysporiadať sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a berúc do úvahy konkrétne okolnosti prípadu ako aj citovanú judikatúru a právnu teóriu posúdiť, či je možné vyvodzovať zodpovednosť žalovaného za vzniknutú škodu (uložená pokuta). V odôvodnení rozhodnutia sa súd vysporiada so všetkými podstatnými skutočnosťami tvrdenými stranami sporu v nadväznosti na vykonané dôkazy, pričom z odôvodnenia rozhodnutia musí byť zrejmé, ako súd prvej inštancie vyhodnotil konkrétne tvrdenia a dôkazy predložené alebo navrhnuté stranami sporu a aké z nich vyvodil právne závery. Úlohou súdu prvej inštancie bude odôvodniť rozhodnutie v súlade s § 220 ods. 2 CSP.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

29. Uvedený rozsudok je výsledkom hlasovania odvolacieho senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).